

A modern etióp oktatási rendszer kiépítésének a kezdete

Váczy István Dávid

Földrajz- és Földtudományi Intézet, Eötvös Loránd Tudományegyetem

vacz.istvandavid@gmail.com

Etiópia a XIX. század végén felismerte, hogy ha el akarja kerülni a gyarmatosítást, akkor az oktatásba kell fektetnie. Az első európai mintájú „modern” intézmények a XIX. század végén jelentek meg az országban, de csak korlátozottan terjedtek el. I. Hailé Szelasszié császár uralkodása alatt jöttek létre a rendszer alapjai, amelyek máig rendkívül meghatározóak maradtak. Az új intézményeknek nem voltak szerves elődeik, amelyekre támaszkodhattak volna, sőt az etióp ortodox egyház és társadalom ellenszenvesen tekintett a modern iskolákra. Az uralkodó ennek ellenére a modern oktatás segítségével akarta felemelni az országot. Munkásságának és a jelentős külföldi, főleg amerikai segélyeknek köszönhetően az oktatási intézmények egyre jobban elterjedtek, illetve a beiratkozottak száma is folyamatosan emelkedett, azonban így is a legalacsonyabb maradt a szubszaharai régióban. A rendszer fő problémája az volt, hogy nem vette figyelembe a helyi kontextust, vagyis az etióp gazdasági, társadalmi és kulturális viszonyokat, így nem volt hatékony, és az ott végzetek elidegenedtek a társadalomtól. Továbbá az oktatási intézményrendszert végig forrás- és tanárhiány jellemezte, és bár részleges eredményeket értek el, a deklarált célokat, vagyis a szegénység felszámolását és a gazdasági fejlődés beindítását nem sikerült megvalósítaniuk.